

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2009/4

zie ook WWW.RSJ.NL

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2009 - 4

<p>Zaaknummer: 08/3214/GA</p> <p>Datum uitspraak: 7 mei 2009</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling; Hoorplicht; Informatieplicht; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Toediening dwangmedicatie is verstreckende ingreep in persoonlijke levenssfeer en lichamelijke integriteit. Niet gebleken dat aan formele eisen is voldaan. Beroep van klager formeel gegrond, tegemoetkoming € 50,-. Materieel was dwangmedicatie noodzakelijk ter afwending van ernstig gevaar. Beroep materieel ongegrond.</p>	<p>blz. 3</p>
<p>Zaaknummer: 08/2882/GA en 08/2943/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 april 2009</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel; Tegemoetkoming financieel; Vermissing</p>	<p>Indien bij vermissing van goederen schade op eenvoudige wijze kan worden vastgesteld, ligt het voor de hand bij de vaststelling van hoogte tegemoetkoming hiermee rekening te houden. In dit geval kan schade niet eenvoudig worden vastgesteld. Beroep van klager ongegrond. Directeur niet-ontvankelijk in beroep wegens termijnoverschrijding.</p>	<p>blz. 3</p>
<p>Zaaknummer: 09/0047/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 april 2009</p>	<p>Inzage in stukken/dossier; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Uit Pm en Wbp volgt geen recht op inzage of verstrecking van gedragsrapportages. Beroep in zoverre ongegrond. Weigering inzage en verstrecking kopieën penitentiair dossier in strijd met informatieverstrektingsrecht van Wbp. Beroep in zoverre gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 25,-.</p>	<p>blz. 4</p>
<p>Zaaknummer: 08/3069/GA</p> <p>Datum uitspraak: 9 april 2009</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Gedetineerde in ISD-inrichting heeft recht op volledig ISD-programma. Indien onvolledig programma, dan beklagwaardig. In casu erkent directeur onvolledig programma en voert hiervoor budgettaire redenen aan. Die mogen evenwel niet op gedetineerden worden afgewenteld. Beklag alsnog ontvankelijk en gegrond. Tegemoetkoming 150 euro.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 09/0216/GB</p> <p>Datum uitspraak: 21 april 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Het enkele feit dat klager een bezoekverbod is opgelegd in een horecagelegenheid is - bij gebreke aan een nadere onderbouwing omtrent het gedrag van klager dat tot dat verbod heeft geleid - onvoldoende grond voor de aanname dat klager op onjuiste wijze is omgegaan met de hem geboden vrijheden. Het beroep is daarom gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 09/0826/GV</p> <p>Datum uitspraak: 14 mei 2009</p>	<p>Verlof strafonderbreking</p>	<p>Strafonderbreking op humanitaire gronden. Te veel onzekerheid omtrent levensverwachting klager. Gelet hierop en maximale duur van strafonderbreking, is afwijzing niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 06/2962/TB- eindbeslissing</p> <p>Datum uitspraak: 11 mei 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay</p>	<p>Gelet op rapportages longstayplaatsing in 2006 niet onredelijk. Thans wel onredelijk, nu voldoende aanwijzingen bestaan voor mogelijke plaatsing in te openen longcarevoorziening. Mogelijkheid daartoe dient reeds nu te worden onderzocht. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 8</p>

Zaaknummer:

08/3214/GA

Datum uitspraak:

7 mei 2009

Beroepscommissie:

Wild, mr. A.H. de
Boone, mr. M.
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Gemert, mr. H.S. van (secre.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij locatie Het Veer te Amsterdam

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling;
Hoorplicht; Informatieplicht;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 32, 57, 58; Pm art. 21, 22, 23

Samenvatting:

Toediening dwangmedicatie is verstrekking ingreep in persoonlijke levenssfeer en lichamelijke integriteit. Niet gebleken dat aan formele eisen is voldaan. Beroep van klager formeel gegrond, tegemoetkoming € 50,=. Materieel was dwangmedicatie noodzakelijk ter afwending van ernstig gevaar. Beroep materieel ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Artikel 32, eerste lid, van de Pbw bepaalt dat de directeur een gedetineerde kan verplichten te gedogen dat ten aanzien van hem een bepaalde geneeskundige handeling wordt verricht, indien die handeling naar het oordeel van een arts volstrekt noodzakelijk is ter afwending van gevaar voor de gezondheid of veiligheid van de gedetineerde of van anderen.

In de artikelen 21 tot en met 23 van de Penitentiaire maatregel (Pm) zijn nadere regels gesteld omtrent de toepassing van een gedwongen geneeskundige behandeling.

Artikel 57, eerste lid aanhef en onder f, van de Pbw en artikel 58, eerste lid, van de Pbw, waarin de hoor- en mededelingsplicht zijn geregeld, zijn van toepassing.

Uit de beschikkingen die betrekking hebben op het toedienen van dwangmedicatie aan klager op 29 april 2008 en 2 mei 2008 blijkt niet dat klager overeenkomstig het bepaalde in artikel 57, eerste

lid aanhef en onder f, van de Pbw is gehoord voordat de beslissingen zijn genomen om hem dwangmedicatie toe te dienen.

Voorts blijkt uit de beschikking van 29 april 2008 dat deze beschikking in strijd met artikel 58, eerste lid, van de Pbw drie dagen later aan hem is uitgereikt. Op de beschikking van 2 mei 2008 ontbreekt de datum en het tijdstip van uitreiking. Derhalve staat niet vast dat deze beschikking (tijdig) aan klager is uitgereikt.

Uit de stukken kan voorts niet worden opgemaakt of overeenkomstig het bepaalde in artikel 22, eerste lid, van de Pm melding is gemaakt van de toediening van dwangmedicatie aan de in dat artikel genoemde instanties. Evenmin blijkt uit de stukken of klager overeenkomstig artikel 22, tweede lid, van de Pm zo vaak als nodig is bezocht door een arts of verpleegkundige en of het in artikel 23, eerste lid, van de Pm vermelde plan tot verbetering zo spoedig mogelijk is opgemaakt.

Uit het bovenstaande volgt dat er sprake is van formele gebreken die tot formele gegrondheid van het beroep en het beklag dienen te leiden, waarbij de beroepscommissie benadrukt dat juist bij het toedienen van dwangmedicatie het naleven van voorschriften van het hoogste belang is, omdat het hierbij gaat om een verstrekking ingreep in de persoonlijke levenssfeer en de lichamelijke integriteit van de gedetineerde. De beroepscommissie kent klager ter zake een tegemoetkoming toe van € 50,=.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie dat uit de eerder verstrekte inlichtingen van de directeur aannemelijk is geworden dat klagers gedrag en toestand, gerelateerd aan diens voorgeschiedenis, zodanig waren dat de directeur redelijkerwijs tot het oordeel heeft kunnen komen dat de dwangmedicatie die op 29 april 2008 en 2 mei 2008 aan klager in locatie Het Veer is toegediend noodzakelijk was ter afwending van ernstig gevaar voor de gezondheid van klager of anderen. Niet aannemelijk is geworden dat dit gevaar op een andere, minder ingrijpende wijze, kon worden afgewend.

De beroepscommissie zal derhalve het beroep materieel ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre bevestigen, met aanvulling van de gronden.

Zaaknummer:

08/2882/GA en 08/2943/GA

Datum uitspraak:

23 april 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Kokee, R. (secre.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de locatie Alphen aan den Rijn

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel;
Tegemoetkoming financieel; Vermissing

Artikelen:

Pbw art. 69 lid 1; Pm art. 49

Samenvatting:

Indien bij vermissing van goederen schade op eenvoudige wijze kan worden vastgesteld, ligt het voor de hand bij de vaststelling van hoogte tegemoetkoming hiermee rekening te houden. In dit geval kan schade niet eenvoudig worden vastgesteld. Beroep van klager ongegrond. Directeur niet-ontvankelijk in beroep wegens termijnoverschrijding.

Rechtsoverwegingen:

De uitspraak waarvan beroep is op 10 november 2008 mondeling medegedeeld aan klager en de directeur. Het beroepschrift van de directeur dateert van 17 november 2008 en is op het secretariaat van de Raad ontvangen op 18 november 2008. Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Pbw moet het met redenen omklede beroepschrift uiterlijk op de zevende dag na die van de mondelinge mededeling van de uitspraak worden ingediend. De directeur heeft, gelet op het vorenstaande, niet tijdig beroep ingesteld. De directeur dient derhalve niet-ontvankelijk in zijn beroep te worden verklaard.

Wat betreft het beroep van klager staat de vraag ter beoordeling of de in de Pbw voorziene tegemoetkoming mede bedoeld is als schadevergoeding. Uitgangspunt is voor de beroepscommissie steeds geweest dat de tegemoetkoming bedoeld is voor door een klager ondervonden ongemak en dat voor de vergoeding van de geleden schade andere wegen openstaan. Daarbij is gedacht aan een verzoek aan de directeur om de schade te vergoeden dan wel de gang naar de civiele rechter. Indien bij gegrond verklaarde klachten over vermissing en/of beschadiging van voorwerpen die aan een gedefinieerde toebehoren de hoogte van de schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden, ligt het voor de hand om — op verzoek van klager — tot een vergoeding van de schade te komen en deze dus mee te wegen bij de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming. Daarbij dient wel te worden opgemerkt dat indien de beroepscommissie een verzoek om schadevergoeding in het kader van de tegemoetkoming geheel of gedeeltelijk honoreert bij de vaststelling van de tegemoetkoming, de

klager het recht om een verzoek tot schadevergoeding aan de directeur te doen verspeelt. Indien wordt verzocht schade te vergoeden, moet die schade op eenvoudige wijze kunnen worden vastgesteld.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen kunnen derhalve schadevergoedingsaspecten betrokken worden bij de tegemoetkomingsbeslissing. Klager heeft in beroep aangegeven dat die schade € 780,- zou bedragen, doch heeft geen enkele onderbouwing hiervoor geleverd. Het ligt bijvoorbeeld voor de hand dat klager aangeeft wat de ouderdom van de voorwerpen is en of en zo ja in hoeverre daarmee bij de opgave van het schadebedrag rekening is gehouden. De hoogte van de door klager geleden schade kan derhalve niet op eenvoudige wijze worden vastgesteld. Dit betekent dat in dit geval schadevergoedingsaspecten niet kunnen worden betrokken bij de hoogte van de tegemoetkoming. Het beroep van klager zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

09/0047/GA

Datum uitspraak:

22 april 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Inzage in stukken/dossier;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 36, 37
Wbp art. 33 t/m 42

Samenvatting:

Uit Pm en Wbp volgt geen recht op inzage of verstrekking van gedragsrapportages. Beroep in zoverre ongegrond. Weigering inzage en verstrekking kopieën penitentiair dossier in strijd met informatieverstrektingsrecht van Wbp. Beroep in zoverre gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 25,-.

Rechtsoverwegingen:

De artikelen 36 en 37 Pm houden in dat het penitentiair dossier bestaat uit een overzicht van de periodes en inrichtingen van verblijf, selectie-

en plaatsingsvoorstellen, registratiekaarten, de eindrapportage bij invrijheidstelling dan wel de eindrapportage van het penitentiair programma, andere belangrijke justitiële documenten waaronder het extract van het vonnis, formulieren betreffende verlof, machtigingen tot plaatsing en overplaatsing en deelname aan een penitentiair programma, gratieverzoeken en daarop genomen beslissingen, verzoeken om strafonderbrekingen en daarop genomen beslissingen, mededelingen omtrent vervroegde invrijheidstelling, uitslagen van urinecontroles, kopieën van strafrapporten, meldingen van bijzondere voorvallen en interne meldingen, documenten betreffende beklag- en beroepszaken, kopieën van correspondentie van de inrichting over de gedetineerde, kopie van het intakeformulier per inrichting en samenvattingen van periodieke besprekingen over de gedetineerde in inrichtingsoverleggen.

Op het penitentiair dossier, waarin sprake is van al dan niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen dan wel bestemd zijn om daarin opgenomen te worden, zijn de bepalingen van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp, Stb. 302) van toepassing. De artikelen 33 tot en met 42 van de Wbp regelen de informatieverstrekking aan en de rechten van de betrokkene in verband met deze gegevens.

Uit de artikelen 36 en 37 Pm juncto de artikelen 33 tot en met 42 Wbp volgt geen recht op inzage of verstrekking van de door klager bedoelde gedragsrapportages. Weliswaar heeft de beroepscommissie in haar uitspraak van 26 oktober 2004 nummer 04/1667/GA en 04/1856/GA beslist dat een gedetineerde belang kan hebben bij inzage en bespreking van rapportages, maar dit belang brengt geen onvoorwaardelijk recht op inzage of afschrift van rapportages met zich mee.

Gelet op het bovenstaande kan het beroep niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal in zoverre ongegrond worden verklaard.

Voor zover klagers beroep ziet op de weigering van inzage in klagers penitentiair dossier en de weigering om kopieën van het penitentiair dossier te verstrekken, overweegt de beroepscommissie dat, gelet op het hiervoor overwogene ten aanzien van het informatieverstrekkingsrecht als vermeld in de artikelen 33 tot en met 42 Wbp, het beroep gegrond is. Zij vernietigt in zoverre de uitspraak van de beklagcommissie en verklaart het beklag op dit punt alsnog gegrond en kent klager ter zake een tegemoetkoming van € 25,- toe. Ingevolge artikel 39 juncto artikel 35 van de Wbp kan voor het verstrekken van dergelijke kopieën een vergoeding worden gevraagd, hetgeen nader is uitgewerkt in artikel 2 van het Besluit kostenvergoeding rechten betrokkene Wbp.

Zaaknummer:
08/3069/GA

Datum uitspraak:
9 april 2009

Beroepscommissie:
Pol, mr. u. van de
Moerings, mr. L.M..
Wijte, mr. Th.E.M.
Maes, H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:
Pbw art. 60

Samenvatting:
Gedetineerde in ISD-inrichting heeft recht op volledig ISD-programma. Indien onvolledig programma, dan beklagwaardig. In casu erkent directeur onvolledig programma en voert hiervoor budgettaire redenen aan. Die mogen evenwel niet op gedetineerden worden afgewenteld. Beklag alsnog ontvankelijk en gegrond. Tegemoetkoming 150 euro.

Rechtsoverwegingen:
Ten aanzien van onderdeel a van het beklag geldt dat de uitspraak van de beklagrechter in zoverre niet in stand kan blijven. Klager heeft immers op basis van de hem opgelegde ISD-maatregel recht op het aanbod van een volledig ISD-programma. Derhalve kan hij klagen, indien de directeur hem geen volledig programma heeft aangeboden. Klager had daarom moeten worden ontvangen in zijn klacht.
Ten aanzien van die klacht geldt, dat uit hetgeen ter zitting naar voren is gebracht en uit hetgeen kan worden opgemaakt uit het door de directeur tegenover de beklagrechter ingenomen standpunt, voldoende aannemelijk is geworden dat het aan klager geboden ISD-programma niet als een volwaardig programma in het kader van de ISD-maatregel kan worden aangemerkt. De directeur heeft dit ook erkend en als reden overwegingen van budgettaire aard aangevoerd. Dergelijke budgettaire redenen mogen evenwel niet worden afgewenteld op de gedetineerde. Gelet daarop moet worden geoordeeld dat de beslissing om aan klager geen volwaardig ISD-programma aan te bieden, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Dit onderdeel van het beklag zal daarom alsnog gegrond worden verklaard.

Nu de gevolgen van de bestreden beslissing van

de directeur niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, acht de beroepscommissie termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming. Zij zal de hoogte daarvan vaststellen op € 150,=.

Hetgeen in beroep naar voren is gebracht ten aanzien van de onderdelen b en c kan, voor zover een en ander is komen vast te staan, niet leiden tot een andere beslissing dan die van de beklagrechtster. Het beroep zal daarom in zoverre ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechtster zal ten aanzien van deze onderdelen van het beklag worden bevestigd.

Zaaknummer:

09/0216/GB

Datum uitspraak:

21 april 2009

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Fleers, dr. G.J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Het enkele feit dat klager een bezoekverbod is opgelegd in een horecagelegenheid is - bij gebreke aan een nadere onderbouwing omtrent het gedrag van klager dat tot dat verbod heeft geleid - onvoldoende grond voor de aanname dat klager op onjuiste wijze is omgegaan met de hem geboden vrijheden. Het beroep is daarom gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van onderdeel a van het beklag geldt dat de uitspraak van de beklagrechtster in zoverre niet in stand kan blijven. Klager heeft immers op basis van de hem opgelegde ISD-maatregel recht op het aanbod van een volledig ISD-programma. Derhalve kan hij klagen, indien de directeur hem geen volledig programma heeft aangeboden. Klager had daarom moeten worden ontvangen in zijn klacht. Ten aanzien van die klacht geldt, dat uit hetgeen

ter zitting naar voren is gebracht en uit hetgeen kan worden opgemaakt uit het door de directeur tegenover de beklagrechtster ingenomen standpunt, voldoende aannemelijk is geworden dat het aan klager geboden ISD-programma niet als een volwaardig programma in het kader van de ISD-maatregel kan worden aangemerkt. De directeur heeft dit ook erkend en als reden overwegingen van budgettaire aard aangevoerd. Dergelijke budgettaire redenen mogen evenwel niet worden afgewenteld op de gedetineerde. Gelet daarop moet worden geoordeeld dat de beslissing om aan klager geen volwaardig ISD-programma aan te bieden, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Dit onderdeel van het beklag zal daarom alsnog gegrond worden verklaard.

Nu de gevolgen van de bestreden beslissing van de directeur niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, acht de beroepscommissie termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming. Zij zal de hoogte daarvan vaststellen op € 150,=.

Hetgeen in beroep naar voren is gebracht ten aanzien van de onderdelen b en c kan, voor zover een en ander is komen vast te staan, niet leiden tot een andere beslissing dan die van de beklagrechtster. Het beroep zal daarom in zoverre ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechtster zal ten aanzien van deze onderdelen van het beklag worden bevestigd.

Zaaknummer:

09/0826/GV

Datum uitspraak:

14 mei 2009

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:

Verlof strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 34

Samenvatting:

Strafonderbreking op humanitaire gronden. Te veel onzekerheid omtrent levensverwachting klager. Gelet hierop en maximale duur van strafonderbreking, is afwijzing niet

onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Het verzoek van klager om hem te horen is om praktische redenen niet uitvoerbaar gebleken. In plaats daarvan is de behandelende artsen van het penitentiair ziekenhuis gevraagd naar de actuele prognose. De beroepscommissie acht zich verder voldoende voorgelicht om op het beroep te beslissen.

Klager ondergaat een levenslange gevangenisstraf.

Op grond van artikel 34 van de regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (d.d. 24 december 1998, nr. 733726/98/DJI (hierna: de Regeling) kan strafonderbreking worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlop. Op grond van artikel 35 van de Regeling duurt de strafonderbreking maximaal drie maanden.

Vast is komen te staan dat klager terminaal ziek is. Klager lijdt aan longkanker, waarvan volgens de overgelegde medische verklaringen geen genezing meer mogelijk is.

Over het gevoerde beleid ten aanzien van terminaal zieke gedetineerden heeft de Staatssecretaris op vragen van de Tweede Kamer onder meer het volgende geantwoord (Aanh. Hand. II 2008/2009, nr 2115): "(...) Bij terminaal zieke gedetineerden kan op humanitaire gronden strafonderbreking bij het Bureau Selectiefunctionarissen te Zwolle worden aangevraagd. Dit gebeurt via het bureau Selectie en Detentiebegeleiding van de betreffende Penitentiare Inrichting. Gedurende de periode van strafonderbreking kan door de gedetineerde of zijn raadsman of zijn zaakwaarnemer een gratieverzoek worden ingediend. Een alternatieve oplossing is plaatsing in een hospice of een andere instelling waar terminale zorg geboden kan worden op grond van artikel 43 lid 3 van de Penitentiare beginselenwet. Dit laatste geldt in het bijzonder voor gedetineerde patiënten die thuis geen opvangmogelijkheid hebben. Het huidige beleid is er op gericht om te waarborgen dat gedetineerde terminaal zieke patiënten thuis kunnen sterven tenzij er contra-indicaties zijn. Het betreft hier niet alleen de beoordeling van de medische situatie. Het Openbaar Ministerie dient te beoordelen in hoeverre er sprake is van een maatschappelijk onwenselijke c.q. onveilige situatie als de betrokken patiënt niet meer gedetineerd is. Bovendien zijn de omstandigheden per geval uniek, en zo ook de weging van de verschillende belangen. (...)".

Over de medische situatie van klager heeft de raadvrouw van klager een medische verklaring overgelegd van de behandelend longarts van 10 april 2009, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

"(...) Gezien de progressie van het carcinoom onder Tarceva is er sprake van therapie-resistentie, hetgeen de prognose van de patiënt sterk negatief beïnvloedt. Er is inmiddels sprake van een verdergaande vermagering en vermoeidheid. Bij een poliklinische patiënt zou er nu gedacht worden aan terminale thuiszorg (zorg voor een periode van maximaal drie maanden, waarbij de verwachting is dat de patiënt binnen deze periode komt te overlijden). Het is erg moeilijk aan te geven wanneer de laatste twee weken van de levensfase zijn aangebroken. Indien echter de verwachting is dat de patiënt in deze allerlaatste fase is terechtgekomen, is hij naar alle waarschijnlijkheid niet meer transportabel. (...)".

De 1e geneeskundige van het Penitentiair Ziekenhuis heeft op 8 mei 2009 de beroepscommissie per e-mail onder meer het volgende bericht: "(...) De prognose is somber. In vergelijking met een gezonde man van zijn leeftijd is zijn levensverwachting zeker verkort. Hoeveel is niet te zeggen. De longarts had een uitgebreid gesprek met hem op 3 april 2009. Toen de prognose ter sprake kwam met de vraag hoelang [klager] nog te leven had, heeft de longarts met de nodige slagen om de arm gezegd, dat hij inschatte dat [klager] nog maximaal 1 jaar te leven heeft. Ik benadruk hierbij, dat uw vraag eigenlijk een onbeantwoordbare is; zoals ik het nu beschrijf, is het, en mijns inziens is deze vraag niet beter te beantwoorden. Dit is altijd het grote dilemma in de geneeskunde. De termijn hier genoemd is een inschatting van de maximale duur van het resterende leven. (...)". Desgevraagd heeft de 1e geneeskundige telefonisch nader verklaard dat het gesprek met klager in aanwezigheid van een collega ziekenhuisarts heeft plaatsgevonden die ook bij het gesprek met de longarts op 3 april 2009 aanwezig is geweest.

Klager heeft een nieuw verzoek om gratie ingediend waarop blijkens telefonische informatie van 7 mei 2009 nog geen beslissing is genomen.

Het vorenstaande in onderling verband en samenhang bezien kan de beslissing van de Staatssecretaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Ten aanzien van de levensverwachting van klager bestaat teveel onzekerheid. Hierbij moet tevens in aanmerking worden genomen dat de maximale duur van de strafonderbreking drie maanden bedraagt. Indien deze termijn wordt overschreden zou de tenuitvoerlegging weer moeten worden hervat, hetgeen begrijpelijkerwijs op grote bezwaren zou stuiten. Tegen deze achtergrond is het niet onredelijk strafonderbreking pas toe te staan nadat het ziekteproces zich meer heeft ontwikkeld en meer duidelijkheid bestaat over de levensverwachting van klager. De beroepscommissie neemt hierbij tevens in aanmerking de toezegging van de Staatssecretaris naar aanleiding van vragen uit de Tweede Kamer, dat strafonderbreking op

humanitaire gronden geïndiceerd kan zijn. Strafonderbreking kan volgens de Staatssecretaris zonedig op de dag dat het wordt aangevraagd worden toegekend, waardoor diezelfde dag nog invrijheidstelling mogelijk is. Het beroep is derhalve ongegrond.

Zaaknummer:

06/2962/TB-eindbeslissing

Datum uitspraak:

11 mei 2009

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Koenraadt, dr. F.
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Gelet op rapportages longstayplaatsing in 2006 niet onredelijk. Thans wel onredelijk, nu voldoende aanwijzingen bestaan voor mogelijke plaatsing in te openen longcarevoorziening. Mogelijkheid daartoe dient reeds nu te worden onderzocht. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich, gelet op de na de zitting ingekomen stukken, voldoende voorgelicht om op het beroep te beslissen en wijst het verzoek van klager de behandeling van het beroep aan te houden af.

Bij de (over)plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Minister, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de tbs-gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de tbs-gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

Volgens het door de Minister gevolgde longstaybeleid (Tweede Kamer, 2004-2005, 29452,

nr 35) komt een ter beschikking gestelde, met inachtneming van de voornoemde eisen van artikel 11, tweede lid, van de Bvt, in aanmerking voor plaatsing in een longstayvoorziening, indien hij conform 'state of the art' alle behandel mogelijkheden heeft ondergaan, bij voorkeur in twee behandelsettings, het behandeltraject niet heeft geresulteerd in een substantiële vermindering van het delictgevaar en de op verandering gerichte behandelingsprognose ongunstig is. Voorts dient er geen mogelijkheid te zijn tot plaatsing in de GGz vanwege het vereiste hoge beveiligingsniveau.

Gelet op de uitgebrachte rapportages en adviezen omtrent klagers diagnose, behandelbaarheid en delictgevaarlijkheid heeft de Minister er in 2006 in redelijkheid van uit mogen gaan dat voortzetting van klagers verblijf op een behandelafdeling niet langer aan het doel daarvan beantwoordde, dat klager aan alle criteria voor plaatsing op een longstayafdeling voldeed en dat derhalve een longstayvoorziening als de meest aangewezen plaats voor tenuitvoerlegging van de tbs moest worden aangemerkt. Hierbij is mede in aanmerking genomen de rapportage van 27 oktober 2008 van [...], psycholoog, en de rapportage van 30 december 2008 van [...], psychiater, die de longstayplaatsing van klager onderschrijven.

Ter zitting van de beroepscommissie van 13 februari 2009 is namens klager verwezen naar het nieuwe beleidskader longstay forensische zorg van 19 januari 2009 - dat op 1 juni 2009 in werking zal treden - en de brief van de Staatssecretaris van Justitie van 3 februari 2009 aan de voorzitter van de Tweede Kamer (Tweede Kamer, 2008-2009, 29452, nr. 98) waarin het nieuwe longstaybeleid wordt toegelicht. Dit nieuwe beleid houdt in dat in de huidige populatie van verpleegden met een longstaystatus een driedeling wordt gemaakt naar de mate van het vereiste beveiligingsniveau, dat hoog, midden intensief en laag kan zijn. De beoogde longcarevoorzieningen zijn in het bijzonder bedoeld voor de verpleegden met een vereist laag beveiligingsniveau, maar ook verpleegden met een vereist midden intensief beveiligingsniveau zouden voor plaatsing in zo'n voorziening in aanmerking kunnen komen.

Namens de inrichting is te kennen gegeven dat het huidige hoge beveiligingsniveau op de longstayafdeling waar klager verblijft mogelijk niet langer noodzakelijk is en dat de inrichting bereid is medewerking te verlenen aan het onderzoeken van de mogelijkheden klager in de GGz-Eindhoven te plaatsen. Op grond hiervan bestaat naar het oordeel van de beroepscommissie gerede twijfel of de beslissing tot plaatsing op een longstayafdeling thans als redelijk en billijk kan worden aangemerkt. Die twijfel moet in het voordeel van klager worden uitgelegd. Daarbij neemt de beroepscommissie het volgende in aanmerking. Het nieuwe beleidskader forensische zorg is thans niet op klager van

toepassing omdat het pas op 1 juni 2009 in werking treedt. Weliswaar heeft de Staatssecretaris medegedeeld dat vóór die datum een aanvang wordt gemaakt met een herbeoordeling van alle verpleegden die langer dan drie jaar in een longstayvoorziening verblijven, maar het is onduidelijk of klager voor die herbeoordeling in aanmerking komt, gelet op het feit dat de onderhavige procedure heeft meegebracht dat de longstaystatus van klager niet definitief is geworden. Klager heeft weliswaar de mogelijkheid een verzoek om overplaatsing naar een GGz-voorziening in te dienen, maar dat betekent een nieuwe procedure met alle vertragingen van dien. Aangezien voldoende aanwijzingen bestaan dat klager mogelijk in een longcarevoorziening zou kunnen worden geplaatst, dient de mogelijkheid daartoe reeds nu te worden onderzocht.

Het hiervoor overwogene brengt mee dat de beslissing klager in een longstayvoorziening te plaatsen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, thans als onredelijk en onbillijk moet worden beschouwd. Het beroep is derhalve gegrond. Nu de bestreden beslissing dient te worden vernietigd zal de beroepscommissie met toepassing van het bepaalde in artikel 66, derde lid, onder a van de Bvt in verbinding met artikel 69, vijfde lid van de Bvt de Staatssecretaris opdragen binnen drie maanden na ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager.